

## ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Επειδή το πανηγύρι του χωριού μας στις 23 Αυγούστου, αποτελεί κορυφαίο γεγονός για όλους τους Νεχωρίτες, νομίζουμε ότι η αφιέρωση κάθε χρόνο λίγων γραμμών σ' αυτό δεν προκαλεί ανιαρότητα και δεν θεωρείται περιττολογία.

Μετά τις 15 Αυγούστου όλοι οι δρόμοι της Ελλάδας και της Αμερικής οδηγούν τους απανταχού Νεχωρίτες στο χωριό. Αυτή της εποχής ο Νεχωρίτης δεν ντελεύεται να μην πάει στο χωριό κι έτσι παρατάει τις όποιες απασχολήσεις του και τα καταφέρνει να φτάσει στο πανηγύρι, για να ξανασμίξει με χωριανούς, να συγκινηθεί και να ξαναθυμηθεί τα παλιά.

Την παραμονή του πανηγυριού (22 Αυγούστου) αντήχησε εφέτος και πάλι το κλαρίνο του Αράχωβα και ο αντίλαλός του ακούστηκε σ' όλο το χωριό, μέχρι τον Καρφοπεταλιά, το ρέμα κλεινοβίτη και τα γύρω.

Ανήμερα όλοι οι πανηγυριώτες πήγαν στην Εκκλησιά της Παναγίας, για να προσκυνήσουν τη χάρη της, άκουσαν το θείο κήρυγμα του Ιεροκήρυκα της ιερής Μητρόπολης Ναυπακτίας και αφού αντάλλαξαν ευχές και Χρόνια Πολλά στο προσάυλιο της εκκλησίας, κατευθύνθηκαν στο χοροστάσι. Εκεί κάθισαν παρέες-παρέες στα Τραπέζια που ετοίμασαν τα μαγαζιά, έφαγαν ψιτό, κοκορέτσι, σπληνάντερο, αφιέρωσαν τραγούδια στους συγγενείς και ξενιτεμένους και κεράστηκαν αναμεταξύ τους.

Το βράδυ της ίδιας μέρας, η προτεραιότητα του χορού παραχωρήθηκε στους ξενοχωρίτες πανηγυριώτες, όπως έχει καθιερωθεί από χρόνια τώρα.

Το άλλο βράδυ της Δευτέρας (24 Αυγούστου), μόλις η ήλιος απαλόγειρε στην Κορυφογραμμή του Καρφοπεταλιά, άρχισαν να χορεύουν οι φουστανελλάδες και οι θλάχιες με πολύ επιτυχία και εντυπωσιακή εμφάνιση.

Επειδή οι ντυμένοι χορευτές ήταν πολλοί ο χορός κράτησε πέραν από το συνήθη χρόνο κι έτσι το πατροπαράδοτο «ΓΑ'Ι ΤΑΝΑΚΙ» χορεύτηκε και πλέχτηκε με κάποια καθυστέρηση.

Προς τους πανηγυριώτες μίλησαν οι Πρόεδροι της Κοινότητας και του Συλλόγου.

Στη συνέχεια μίληκαν όλοι οι Νεχωρίτες στο χορό με διπλούς και τριπλούς χορούς και τόσο οι ντόπιοι, όσο οι Αθηναίοι και οι Αμερικάνοι χόρεψαν με κέφι και μεράκι.

Το γλέντι αυτό κράτησε όλη τη νύχτα και το πρωί. Και ο χορός τέλειωσε από μια ομάδα μερακλήδων αργά το μεσημέρι της Τρίτης.

Στο φετινό πανηγύρι ο Σύλλογος διοργάνωσε με πολύ επιτυχία λαχειοφόρο αγορά υπέρ των σκοπών του, με μεγάλης αξίας ζωγραφικούς πίνακες του συγχωριανού μας Τσέλιου και των φίλων του Κομνηνού και Πολίτη.

Την Τρίτη το βράδυ οι εκδηλώσεις του πανηγυριού τέλειωσαν με την περίφημη και νόστιμη φασουλάδα, για αποτοξίνωση από την υπερβολική κρεατοφαγία.

Με τέτοιο ωραίο πανηγύρι, μπορεί να μην πηγαίνει κανείς κάθε χρόνο στο χωριό;

## Ο ΠΑΠΑ — ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΕΙΤΑΙ

Ο παπα - Γιάννης Σαλτός συνταξιοδοτείται. Την Κυριακή 30 Αυγούστου, μας αποχαιρέτησε. «Ήρθα νέος και φεύγω γέρος», είπε. Εφημέριος του Ιερού Ναού της Παναγίας μας επί 29 συναπτά έτη, 1958 — 1987, (πρωτολειτούργησε στο Νεοχώρι 20 Ιουλίου 1958, εορτή του Προφήτη Ηλίου). Ευσεβέστατος ευλαβέστατος, υποδειγματικός λειτουργός του Υψίστου. Και εργατικώτατος και συνεργατικώτατος.

Τον αποχωρίζομαστε με πολλή συγκίνηση. Τον ευχαριστούμε για την προσφορά του και του ευχόμαστε ανώδυνο και ειρηνικό τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής του.

## ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

● Με ενέργειες του κ. Αλεξ. Φλώρου διατέθηκε πίστωση 1.500.000 δρχ. (γίνονται ενέργειες το ποσό αυτό να αυξηθεί, κι ακόμα να δοθεί και νέα συμπληρωματική πίστωση) και έτσι συνεχίζονται οι εργασίες για τον εμπλουτισμό του Υδραγωγείου.

● Με ενέργειες του κ. Αλεξ. Φλώρου διατέθηκε, από το Υπουργείο Εσωτερικών, ποσό 300.000 δρχ. κι έγινε ο μαντρότοιχος κάτω από το χώρο του Μνημείου. Για την επέκταση του μαντρότοιχου αυτού, με ενέργειες του κ. Φλώρου, εγκρίθηκαν κι άλλες 300.000 δρχ. και σύντομα θα αρχίσουν οι εργασίες.

● Από το Ταμείο της Κοινότητας διατέθηκαν 300.000 δρχ. κι έγινε συντήρηση (διαπλάτυνσεις - φουρνέλλα) του δρόμου από Ψηλό Σταυρό μέχρι του Αϊ - Γιάννη.

## ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 76.55.916 — 76.45.280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Δεν είναι δυνατόν να είμαστε πλήρως ενημερωμένοι και στο χρόνο που πρέπει για τα κοινωνικά θέματα.

Έτσι θα λείψουν και τα μικροπαράπονα που κάπου - κάπου ακούγονται.

## ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ο Σύλλογός μας, στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του, που αφορούν έργα στο χωριό μας, αλλά και των οικονομικών του δυνατοτήτων, φρόντισε το Κοινοτικό Κατάστημα.

Έβαψε, εσωτερικά, τους τοίχους και τα πορτοπαράθυρα, πέρασε με βερνίκι το ταβάνι και με παρκέ διαρκείας το πάτωμα και γενικά φρόντισε για τον καθαρισμό του.

Ακόμα φρόντισε για την αντιστήριξη του πατώματος τοποθετώντας μεγάλους σιδηροδοκούς. Έτσι το πάτωμα σιγουρεύτηκε για να δεχθεί το βάρος του έπιπλου της βιβλιοθήκης, που κατασκευάστηκε ύστερα από απόφαση Γενικής Συνέλευσης και που, ήδη, τοποθετήθηκε στην αίθουσα της κοινοτικής βιβλιοθήκης.

Το σχέδιο και η επίβλεψη είναι δωρεά του φίλου του Συλλόγου και του χωριού μας Αρχιτέκτονα κ. Νικ. Ρέγκιου, τον οποίο και πάλι θερμά ευχαριστούμε. Η κατασκευή του έπιπλου της βιβλιοθήκης έγινε από το Χρήστο Καλιμάνη — που είναι μέλος του Συλλόγου μας — και που για την κατασκευή της δούλεψε με λίγα χρήματα και με πολύ μεράκι του αξίζει κάθε έπαινος και πιστεύουμε πως έ-

λαβε την ηθική ικανοποίηση, για το κομψοτέχνημα που έφτιαξε, αφού άκουσε, από τους συγχωριανούς μας, λόγια κολακευτικά. Το λουστράρισμα της βιβλιοθήκης έγινε, με πολύ επιμέλεια, από το Σπύρο Ευθ. Πλάκα.

Το έπιπλο της βιβλιοθήκης, σύμφωνα με την απόφαση της Γεν. Συνέλευσης, αφιερώθηκε στη μνήμη του Κωνσταντίνου Δημ. Φούρλα, ιατρού.

Το τελευταίο έργο που έγινε, μετά από απόφαση Γεν. Συνέλευσης, είναι η τοποθέτηση μαρμάρινης πλάκας, στο Σχολείο του χωριού, με τα ονόματα των συγχωριανών, που διέθεσαν χρήματα για την κατασκευή και με τα ονόματα της Διδακτηριακής Επιτροπής, που επιμελήθηκε την κατασκευή του.

Το Διοικητικό Συμβούλιο, τέλος, σύντομα ξεκινάει ένα ακόμα έργο στο χωριό μας. Πρόκειται για τον εξωραϊσμό του χώρου γύρω από το Πλατάκι στην Πλατεία του χωριού. Για το έργο αυτό έχουμε τα χρήματα, έχουμε τα σχέδια, φάχνομε για τον τεχνίτη. Ελπίζουμε ότι μέχρι το τέλος του χρόνου κι αυτό το έργο να είναι τελειωμένο.

Το Δ.Σ.

## ΣΧΟΛΙΚΑ

### «Τὸ Διδακτήριον τοῦτο ἀνηγέρθη»

1. Ποῦ εἶχε στεγαστεῖ, κατὰ καιροῦς, τὸ σχολεῖό μας;

Ἐπὶ τουρκοκρατίας καὶ στὰ πρῶτα μεταεικοσιετικά χρόνια θὰ στεγάσθηκε — ποῦ ἄλλοῦ; — στὴν «Παναγιά», στὸν ἐνοριακό μας ναό.

Ἀργότερα καὶ ὡς τὸ 1896 στεγάσθηκε στὸ λεγόμενο «Καλιαντόρι», ἓνα σπιτόπουλο λασπότοιχο, πλακοσκεπασμένο, χωματοστρωμένο, μὲ τὸ φωτογῶνι καταμεσῆς καὶ δλοτρόγυρά του τὰ σκαμινὰ (ἀποκουρές ἐλατοκορμῶν, στρογγύλια) νὰ κάθωνται ὁ δάσκαλος καὶ τὰ δασκαλοῦδια, δσα δὲν κάθονταν σταυροπόδι. Τὸ καλιαντόρι κατεδαφίσθηκε τὸ 1896 καὶ στὴ θέση του χτίσθηκε τὸ καμπαναριό.

Ἐπὶ δεκαπέντε χρόνια ὡς διδακτήριο χρησιμοποιήθηκαν ἱδιωτικά οἰκήματα: τοῦ Ταράτσα (ἀποκάτω στοῦ Φτερούγα), τοῦ Ψόφιου (κατοπινὸ Γιάννη Καραγιάννη, Ταρτσάλη). Τοῦ Ταράτσα κἀνκε. Λησιμονήθηκε ἡ σόμπα ἀναμμένη, ἔπεσε μιά στα χαλχλήθρα στὸ κατώι ποῦ εἶχε σμουή (ξεροχορτονομή) καὶ τὸ παλιόσπτιο ἔγινε σταχτοβολιό. Εἶπαν, τότε, πὼς τὸ «σχολεῖό» τὸ «κᾶψαν» δὺς ξυλοδαρμένοι μαθητὲς «νὰ κανωθοῦν» τοῦ δασκάλου τους, μὰ δὲν τὸ πιστεύω.

Ἀπὸ τὸ 1912 ὡς τὸ 1933 τὸ σχολεῖο στεγάσθηκε στὸ Μπεκυραϊκό σπῖτι (ἐκεῖ ποῦ σήμερα τὸ μαγαζὶ Καλαθᾶ). Τὸ οἶκημα παρουσίαζε σοβαρότατα μειονε-

κήματα: αἰθουσα στ' ἀπάνω πᾶτωμα, στενόχωρη, ἀνεπαρκῶς ἀερισζόμενη καὶ φωτιζόμενη, ἐξωτερικὴ πανύψηλη σκάλα, δίχως αὔλειο χῶρο, δίχως ἀποχωρητήρια. Καὶ ὕψηλὸ ἐνοίκιο (520 δραχμὲς τὸ μῆνα!).

2. Ἀπὸ τὸ 1923 ἀρχίζει νὰ καλλιεργεῖται ἡ ἰδέα ν' ἀνεγερθεῖ «κανονικὸ» διδακτήριο. Ἀλλ' ἡ ἰδέα θὰ βραδύνει νὰ υλοποιηθεῖ. Χρήματα δὲν ὑπάρχουν. Ὁ Σύλλογος Νεοχωριτῶν τῆς Ἀμερικής ἔχει ξανοιχτεῖ μὲ τὴν κατασκευὴ τοῦ ὑδραγωγείου καὶ ἀδυνατεῖ νὰ καταπιαστεῖ μὲ νέο ἔργο. Δώδεκα ὅμως «ἀμερικάνοι», μὲ πρωτοβουλία τοῦ Κώστα Γ. Γιάνναρη, συνέρχονται σὲ συνεδρίαση τὸ 1928, ἀποφασίζουσαν «νὰ χτίσουν σχολεῖό» καὶ προσφέρουν τὸ κατὰ δύναμιν. Τοὺς μνημονεύω μὲ εὐγνωμοσύνη:

Κων. Γ. Γιάνναρης  
Στέφ. Γ. Γιάνναρης  
Ἰωάν. Κ. Καραγιάννης  
Κων. Ι. Λαζοδήμος  
Κων. Ι. Μάρος  
Ἰωάν. Γ. Μαῦρος  
Ἰωάν. Ε. Μαῦρος  
Νικόλ. Ε. Μαῦρος  
Κων. Δ. Μέμος  
Γεώργ. Δ. Παπουτσῆς (ὁ μόνος ἐπιζῶν)  
Νικόλ. Δ. Παπουτσῆς  
Χρῖστος Δ. Φούρλας.

(Τὰ ὀνόματά τους ἀναγράφονται στὶς ὑπ' ἀρ. 2134, 2135, 2136, 2137) 3.8.1930 πράξεις

Συνέχεια στὴ 3η σελίδα

## ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΥΦΕΚΙΑ ΤΟΥ

Το κυνήγι είναι γνωστό πολύ, ή λίγο σε όλους μας. Ο πρωτόγονος άνθρωπος αναγκάσθηκε να κυνηγήσει για να ικανοποιήσει την πείνα του και να εξασφαλίσει τροφή.

Σήμερα το κυνήγι θεωρείται άθλημα, άσκηση και «χόμπι». Τα θηράματα που κυνηγούν είναι τα διάφορα πουλιά, μπεκάτσα, τσίχλα, ορτύκι, παπι και τα ζώα λαγός, αγριογούρουνο, λύκος, αλεπού κ.λπ.

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι κυνηγιού όπως το καρτέρι, το ζύγωμα, το σήκωμα, το πέταγμα κ.ά. Ο τρόπος εξαρτάται από το θήραμα και τον κυνηγότοπο (π.χ. βουνό, δάσος, λίμνη, ποτάμι).

Χρήσιμος βοηθός του κυνηγού είναι το κυνηγόσκυλο. Στο χωριό μας τα σκυλιά κυνηγιού τα ξεχώριζαν από κουτάδια και τα εκπαιδεύαν ανάλογα. Τώρα

υπάρχουν ορισμένα σκυλιά εκπαιδευμένα και ειδικευμένα στα διάφορα είδη κυνηγιού.

Επειδή υπάρχουν επιπόλαιοι, ασύδοτοι ή ασυνείδητοι κυνηγοί και τα θηράματα λιγοστεύουν μέρα με τη μέρα, η Πολιτεία ρυθμίζει τα του κυνηγιού με συναφείς περί θήρας νομικές διατάξεις. Τα περί «RES NULLIUS» και τα σχετικά του Ρωμαϊκού δικαίου δεν ισχύουν πλέον.

Το κυνήγι, η Τέχνη του, τα παθήματα και οι ιστορίες των κυνηγών είναι απέραντες, απειράριθμες, γλαφυρές, αλλά δεν έχουν τελειωμό.

Γι' αυτό νομίζουμε ότι πιο σκόπιμο είναι να αναφερθούμε στα κυνηγετικά τουφέκια του χτες, του χωριού μας και της ευρύτερης περιοχής μας.

Συνέχεια στη 2η σελίδα

# Κουωνικά

## ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η κ. Βασιλική Χρ. Κατσάμπα (το γένος Δημ. Μπαλαφούτα), γέννησε αγοράκι.  
— Η Αθανασία Δημ. Τσιντζέλη, γέννησε αγοράκι.  
Ευχόμαστε να τους ζήσει.

## ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Στο Αγγελόκαστρο Μεσολογίου η Βασιλική Β. Ζάχου βάπτισε το αγοράκι του Δημητρίου Κατσταντώνη και το ονόμασε Αντώνιο.  
— Στο Νεοχώρι η Στέλλα Κακαζιώτη βάπτισε το κοριτσάκι του Κωνσταντίνου Δ. Παπακώστα και το ονόμασε Ιωάννα.  
— Στο Νεοχώρι ο Γεώργιος Ι. Γιάνναρης βάπτισε το κοριτσάκι του Νικολάου Δ. Μπαλαφούτα και το ονόμασε Μαγδαληνή.  
— Στους Σταύλους ο Δημήτριος Β. Καρακώστας βάπτισε το αγοράκι του κ. Μάκη Μπιθικούκη και το ονόμασε Δημήτριο.

— Στην Αθήνα ο Χρήστος και η Άννα Κατσταντώνη βάφτισαν το αγοράκι του Νικολάου Αντ. Σκεπαριάν και το ονόμασαν Αντώνιο.  
— Στο Νεοχώρι η Μαρία Σωτ. Χωλέβα βάπτισε το αγοράκι του Αναστασίου Παπαγεωργίου και το ονόμασε Νικόλαο.  
— Στην Αθήνα ο Ηλίας Καραλάντζης βάπτισε το αγοράκι του Γιώργου Χ. Μπούρα και το ονόμασε Μιχάλη.

Στους γονείς ευχόμαστε να τους ζήσει και στους ανόδους πάντα άξιοι.

## ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Η Μαρία Χρ. Φούρλα και ο Γεώργιος Ξεβγαίνης αρρεβωνιάστηκαν.  
Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

## ΓΑΜΟΙ

— Στο Μεσολόγγι παντρεύτηκαν ο Δημήτριος Γ. Λαζοδήμος και η Ελένη Ε. Μαρούδα.  
— Στη Λαμία παντρεύτηκαν ο Παύλος Ασημακάκης και η Αναστασία Δούκα.  
— Στην Αθήνα παντρεύτηκαν ο Ιωάννης Κ. Τσιντζέλης και η Φωτεινή Ζάγκλα.  
— Στην Αμερική παντρεύτηκαν ο Κωνσταντίνος Ι. Λειβαδίτης και η Σοφία Χριστοπούλου.  
— Στην Αθήνα παντρεύτηκαν η Αθανασία Κων. Λειβαδίτη και ο Αντώνιος Σκασίλας.  
Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

## ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό, η Άννα Νικ. Μαζιά.  
Στους συγγενείς ευχόμαστε θερμά συλλυπητήρια.

## ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

— Στη Γαλλική Φιλολογία του Πανεπιστημίου Αθηνών πέτυχε η Παναγιώτα Αθαν. Βλάχου.  
— Στην Οδοντιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης πέτυχε η Ελένη Ευαγ. Τσουράπα.  
— Στη Σχολή Εργοθεραπείας των Τ.Ε.Ι. Αθηνών πέτυχε ο Κωνσταντίνος Π. Βλάχος.  
— Στη Σχολή Αυτοματισμού των Τ.Ε.Ι. Πειραιά πέτυχε ο Κωνσταντίνος Νικ. Ξύκης.  
— Στη Σχολή Φυτικής Παραγωγής των Τ.Ε.Ι. Φλώρινας πέτυχε η Βασιλική Αθαν. Τέλιου.  
Θερμά συγχαρητήρια.

## ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

— Η Ελένη Δημ. Λαζοδήμου, το γένος Ευαγγέλου Μαρούδα, πήρε το πτυχίο της αδελφής προϊσταμένης και διορίστηκε στο Νοσοκομείο «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ», στην Πάτρα.  
— Η Παναγιώτα Αθ. Βλάχου διορίστηκε στην Τράπεζα Κρήτης.  
Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

## ΤΕΛΕΙΩΣΕ

## ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ

— Ο Αθανάσιος Ιωάν. Λειβαδίτης τελείωσε τη στρατιωτική του θητεία.  
Ευχόμαστε καλός πολίτης.

## ΔΩΡΕΕΣ

## ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Ο Νικόλαος Μαζιάς πρόσφερε στο Σύλλογό μας το ποσό των 1.000 δρχ. εις μνήμην της συζύγου του Άννας.

## ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Μέσα στα τόσα χρόνια που ζω στην ξενιτειά έχω έρθει πολλές φορές στον τόπο μας, στο χωριό μας, για τον τάφο των γονιών μου, για τ' αδελφια μου, τους συγγενείς, τους συγχωριανούς μου, για το ίδιο το χωριό. Από κάθε χρονιά κάτι διαφορετικό και όμορφο έχει μείνει στη σκέψη μου.

Φέτος όμως ο Θεός επέτρεψε να υποστώ μία μεγάλη ταλαιπωρία με την υγεία μου, που αρχι-

σε στο χωριό και συνεχίστηκε στην Αθήνα, όπου χρειάστηκε να μείνω για αρκετές μέρες στο Νοσοκομείο.

Βέβαια, αυτό δε θα είναι από τις καλές αναμνήσεις που θα έχω. Μέσα όμως από αυτή την περιπέτεια έζησα και κάτι όμορφο. Ένοιωσα το πραγματικό ενδιαφέρον και την αγάπη όλων των απλών συγχωριανών, μου, χωρίς να είναι συγγενείς. Αγάπη που εκδηλώθηκε και με τηλεφωνήματα και με συχνές επισκέψεις στο Νοσοκομείο. Κατάλαβα ότι αυτό το δέσιμο και η φιλία που είχαμε από μικρά παιδιά δεν τα έσπασαν ούτε τα μίλια ούτε η θάλασσα που μας χωρίζουν, ούτε τα χρόνια που πέρασαν.

Θέλω, λοιπόν, να εκφράσω τις πιο θερμές ευχαριστίες μου σε όλους εσάς που τρέξατε και μου συμπαρασταθήκατε σ' αυτή τη δυσάρεστη και δύσκολη κατάσταση που βρέθηκα, και να σας δεβαιώσω ότι και η δική μας σκέψη από 'δω είναι πάντα κοντά σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΠΑΝΟΣ  
Carlisle U.S.A.

☆☆☆

Θεωρώ υποχρέωσή μου να ευχαριστήσω όλους τους συγχωριανούς για τη συμπαραστάσή τους στην ασθένεια της συζύγου μου και τη συμμετοχή τους στο βαρύ πένθος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΖΙΑΣ

## ΕΙΣΦΟΡΕΣ

|                        | Δρχ.  |
|------------------------|-------|
| Πέτσα Ι. Αθηνά         | 2.000 |
| Μέμος Κ. Φώτιος        | 5.000 |
| Βέλλιος Γεώργιος       | 1.500 |
| Δήμου Χρήστος          | 2.000 |
| Λειβαδίτης Ν. Κωνστ.   | 1.000 |
| Παπακωνσταντίνου Μ.    | 1.500 |
| Θεοφάνη Δ. Αθανασία    | 2.000 |
| Παπακωνσταντίνου Κων.  | 2.000 |
| Καλιμάνης Ν. Κων.      | 2.000 |
| Λειβαδίτης Κ. Νικόλαος | 3.000 |
| Μπουραζέρη Δ. Αικατ.   | 2.000 |
| Σπανός Νικ. Ιωάννης    | 5.000 |
| Χολέβας Ι. Σωτήριος    | 1.000 |
| Μάλλιος Νικ. Ιωάννης   | 5.000 |
| Λαζοδήμος Κ. Γεώργιος  | 1.000 |
| Τέλιου Αθ. Καλλιόπη    | 1.000 |
| Πετράκη Ι. Παναγιώτα   | 1.000 |
| Σακαρέλου Ι. Μαγδαλ.   | 1.000 |
| Παπακώστας Δ. Ιωάννης  | 1.000 |
| Κακονίκου Χ. Αικατ.    | 1.000 |
| Καλαθάς Θ. Αθανάσιος   | 1.000 |
| Καλαθάς Θ. Νικόλαος    | 2.000 |
| Κουτσοκώστας Χρήστος   |       |
| και Αγλαΐα             | 5.000 |
| Γιαννάκου Ντούλα       | 1.500 |

Φράγκα Γαλλικά 300  
Κρανιάς Κωνστ.

|                          | Δολλ.<br>Η.Π.Α. |
|--------------------------|-----------------|
| Πανάγου Γ. Παναγιώτα     | 10              |
| Πανάγου Γ. Παναγιώτα     | 10              |
| Δρίβα Μαγδαληνή          | 25              |
| Χολέβας Νικόλαος         | 25              |
| Μάλλιος Θ. Δημήτριος     | 30              |
| Μπαμπανίκα Καίτη         | 20              |
| Σπανός Νικ. Ιωάννης      | 40              |
| Λαμνάτος                 | 20              |
| Λαΐνα Τασία              | 20              |
| Μάλλιος Θ. Ιωάννης       | 20              |
| Μάλλιος Ν. Κωνστ.        | 40              |
| Δημοπούλου Μ. Καλλιόπη   | 20              |
| Ζάχου Β. Βασιλική        | 20              |
| Παπουτσή Κ. Γεώργιος     | 50              |
| Λιάζης Ν. Κωνστ.         | 20              |
| Ζηνέλης Γεώργιος         | 20              |
| Ζηνέλης Γ. Κωνστ.        | 20              |
| Βοτσούλη - Ζηνέλη Αναστ. | 20              |

# ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΥΦΕΚΙΑ ΤΟΥ

Συνέχεια από την σελ. 1

Τα κυνηγετικά, η κυνηγητικά τουφέκια και τα μπαρουτόσκαγα, που χρησιμοποιήθηκαν κατά καιρούς στο παρελθόν ήταν:

α) Ο ΚΑΡΙΟΦΙΛΙΑΣ, ή καριοφίλι (εσφαλμένα γράφεται καρυοφίλλι ή καριοφύλλι). Ήταν μακρύκανο (με μακράν κάννη) τουφέκι της παλιάς εποχής, που το γέμιζαν από μπροστά και το πυροδοτούσαν με στουρνάρι (πυριτόλιθο). Είχε κοντάκι με δάση, τόξο κύκλου, για να στηρίζεται στον ώμο κατά τη σκόπευση. Το καριοφίλι ήταν το τουφέκι των κλεφτών του '21.

β) Η ΜΑΤΖΑΚΑΣΑ, που διέφερε από το καριοφίλι, γιατί είχε ξύλινο κοντάκι, όπως των σημερινών όπλων.

γ) Η ΦΙΣΤΑ. Αυτή ήταν μικρό και ελαφρό μπροστογεμής όπλο, δεκαεξάρι, μονόκανο, κατάλληλο για το κυνήγι των πουλιών.

δ) ΤΟ ΔΙΚΑΝΟ. Αυτό είχε δύο κάννες της ίδιας διαμέτρου με κοντάκι ξύλινο. Οι κάννες είχαν διάμετρο 12 και 16 χιλιοστών.

Τα παραπάνω τουφέκια ήταν μπροστογεμή. Με την πάροδο του χρόνου κυκλοφόρησαν τα πισογεμή με φυσίγγια. Αυτά ήταν πιο τέλεια και δεν είχαν τις αστοχίες των μπροστογεμών, τα οποία εξ αιτίας της υγρασίας έκαναν δυο κρότους του καψουλίου και μετά πάροδο δευτερολέπτων της γόμωσης του όπλου.

Για κάθε είδος θηράματος χρησιμοποιούσαν διάφορα μεγέθη σκάγια ή δραμιάρες. Όλα τα μπροστογεμή χρησιμοποιούσαν τη μαύρη μπαρούτι, τη ντόπια που έκαναν οι ίδιες βιοτεχνίες του αγώνα του 1821. Στις γομώσεις που έκαναν για λύκους και αγριογούρουνα έβαζαν δραμιάρες διαφόρων διαμετρημάτων και βόλια. Το ίδιο γινόταν και για τα άλλα θηράματα και πουλιά, δηλαδή χρησιμοποιούσαν ανάλογα σκάγια.

Για να είναι εύκολο το ξαναγέμισμα του τουφεκιού μετά τον πυροβολισμό (μετά το ρίξιμο όπως έλεγαν), είχαν έτοιμες ριζιές μαζί τους, καμωμένες από καλάμια ή ντενεκέ, που από το ένα μέρος βάζανε μπαρούτι κι από το άλλο τα σκάγια, τις δραμιάρες, ή το βόλι. Στο γέμισμα του τουφεκιού χρησιμοποιούσαν και τάπες.

Κατά το γέμισμα εάν τυχόν στον πυράκωνα του τουφεκιού δεν έβγαине πυρίτιδα (αβζό-τη) έβαζαν οι κυνηγοί μόνοι τους και ύστερα τοποθετούσαν το καψούλι. Το ίδιο γινότανε και στην άλλη κάννη αν ήταν δίκαννο.

Για τα πιστογεμή τουφέκια ετοίμαζαν τα φυσίγγια μόνοι τους οι κυνηγοί στο σπίτι και μόνο για το κυνήγι λύκων, αγριογούρουνιών, ζαρκαδιών αγόραζαν έτοιμα φυσίγγια με άκατη μπαρούτι.

Στο χωριό μας σχεδόν όλοι οι χωριανοί είχαν τουφέκια κι όλοι πολύ λίγο έκαναν τον κυνηγό, ή τουλάχιστον τουφέκα-γαν τα αγριοπούλια από το

καλαμπόκι και τα άλλα ζλάπια.

Τώρα δγήκαν οι Καραμπίνες (συνήθως πεντάσφαιρες), οι οποίες είναι κυνηγετικά τουφέκια, πιο σύγχρονα, αποτελεσματικά και εύρηστα. Η τεχνολογική ανάπτυξη που επηρεάζει όλους τους τομείς της ανθρώπινης δράσης, επηρέασε εξελικτικά και τα κυνηγετικά τουφέκια.

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

## ΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ ΜΑΣ

## ΝΕΧΩΡΙ ΜΟΥ ΠΑΝΕΜΟΡΦΟ

Νεχώρι μου πανέμορφο  
Νεχώρι μου γραμμένο  
με τις ψηλές σου τις κορφές  
χιλιοτραγουδισμένο

Με τις κοπέλλες τις γλυκειές  
που μοιάζουν αγγελούδια  
μέσ' την καρδιά μου σ' έβαλα  
και σούγραφα τραγούδια.

Θα σου το πω τραγουδιστά  
με την φτωχή μου λίρα  
αφού απ' τον ήλιο σου κι εγώ  
ένα κομμάτι πήρα.

Κι εδώ στην πλάνα ξενιτειά  
τον έχω συντροφιά μου  
και μου ξεφτάνει όταν πονά  
την δόλια την καρδιά μου

Αχ να μπορούσα να γίνω  
πουλάκι να πετώξω  
να κατεβώ στην Παναγιά  
ένα κερί ν' ανάψω  
να ξεποστάσω κι ύστερα  
να πάω στο πανηγύρι  
να δω πως σέρνουν τον χορό  
ν' ακούσω τα κλαρίνα,  
να πιάσω χέρια με ροζιά  
που δούλεψαν αξένα  
και να χορέψω τσάμικο  
ο ήλιος πριν να γέρει.

Αφιερωμένο στους απανταχού  
Νεχωρίτες.

ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

## Ο ΠΟΝΟΣ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Κάποια Μάνα καρτερεί  
το Γιό της περιμένει  
πέρα στην άκρη του χωριού  
κάθεται πικραμένη.

Κλαίει απαρνήγρητα  
είκοσι χρόνια τώρα,  
πέρα στην άκρη του χωριού  
κάθε στιγμή και ώρα.

Κι ένα ταξί που έρχεται  
κοντά το πλησιάζει,  
η Μάνα η κακότυχη  
και τον σφερ φωνάζει.

Έχω μονάκριβο παιδί  
η άμοιρη στα ξένα,  
είκοσι χρόνια πέρασαν  
μαύρα, βασανισμένα.

Ήμουν νέα και γέρασα  
πάντα εδώ, και περιμένω.  
Αν βρεις το Γιό μου πουθενά  
πέστον ότι πεθαίνω.

Κι αν έλθει εδώ καμιά φορά  
πέστον στον τάφο μου να γονα-  
(τίσει)  
κι απάνω εις το Μνήμα μου  
έναν Σταυρό να στήσει.

Κι ως γράφει πάνω στο Σταυρό  
Εδώ είναι πεθαμένη  
μια Μάνα που ξεψύχησε  
το Γιό της να περιμένει.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ  
U.S.A.

## ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύμφιξη των σχέσεων των απανταχού συγχωριανών, τρέχει στους άσθενείς, παρέυρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την αγάπη των Νεχωριτών.

Εάν πιστεύεις και ού στα άνωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, για ήθική και υλική συμπάρσταση. Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, άς έρθουν και αυτοί κοντά του.

# Το παλικάρι

Τὸ προσκλητήριο ἦταν πανεθνικό. Ξαναζούσαν οἱ ἱστορικοὶ ἀγῶνες.

Ἐπιτέλους ἦρθε ἡ μεγάλη στιγμή νὰ ἀναβῶσι ὁ θρόνος '21. Νὰ ξεσηκωθεί ἡ γενιά μας ἐνάντια στὸν ξένο κατακτητὴ. Στὴ γενιά μας τώρα δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀντιταχθεῖ στὸν ἐπιδρομέα μιὰ καὶ δὲν τὸν πολέμησε σὰν εἰσβολέα τὸ '40, ἀφοῦ τότε ἦταν στὴν «ἐφηβεία».

Αὐτὰ συλλογιζόταν ὁ Νίκος μὲ ἰσχυρὰ στὰ αὐτιά του καὶ καὶ γιὰ ξεσηκωμό, καὶ γιὰ ἀντάρτικες δυνάμεις, πού πολεμοῦσαν γιὰ τὴν λευτεριά.

Ἦτανε τὸ 1942. Ὁ Νίκος ἦταν μόνο 17 χρόνων, παλικάρι, ἀλλὰ εἶχε τὴν ὁρμὴ τῆς νιότης του καὶ τὴν τόλμη τῆς ἡλικίας του.

Τὸν φλόγιζε τὸ πάθος τῆς λευτερίας Πατρίδας. Δὲν μπορούσε νὰ νιώθει τὴν Πατρίδα σκλαβωμένη καὶ αὐτὸς νὰ σκέπτεται ἄλλα πράγματα. Κι εἶχε ἄλλα νὰ σκεφθεῖ. Εἶχε τὸ Γυμνάσιο, πού ἡ κατοχὴ τὸν ὄριζε, δυὸ χρόνια πρὶν τὸ τέλος. Ὅμως τὸ θρανίον δὲν μπορούσε νὰ καθηλώσει τὸ ψυχρὸ, ξανθὸ καὶ ὠραῖο παλικάρι οὔτε νὰ χωρέσουν σὲ μιὰ αἵθουσα σχολείου ἡ πλημμύρα ἐνθουσιασμοῦ καὶ πάθους γιὰ τὴν Πατρίδα.

Κι ἦρθε ἡ στιγμή πού μὲ τὰ μάτια του εἶδε τίς δυνάμεις αὐτές.

Ἦταν τότε πού ἦρθε ἡ πρώτη ἀντάρτικη δυνάμει τῆς Ρούμιελης μὲ τὸν πρῶτο της καπετάνιο στὸ ξακουστὸ μοναστήρι τῆς Παναγίας. Ἐκεῖ ὁ Νίκος πηγαίνει στὸ Γυμνάσιο. Τὴν εἶδε, τὴν ἔζησε, τὴν ἄκουσε. Καὶ τί δὲν ἄκουσε!

— Πατριώτες, ἀδελφια, σηκωθείτε ἐλᾶτε μαζί μας νὰ λευτερώσουμε τὸν τόπο μας ἀπὸ τοὺς κατακτητές. Νὰ ζήσει ὁ λαὸς μας λεύτερος.

Ἄκουσε κι ἄλλα. Ἄκουσε τραγούδια πατριωτικά πού ἀγγίζαν κατευθεῖαν τὴν ψυχὴ. Κι εἶδε πολλὰ. Εἶδε τὸν ἀρχηγὸ νὰ μπαίνει μεγαλόπρεπα, ἀλλὰ σεμνὰ, μὲ δέος καὶ σεβασμὸ στὴν ἐκκλησιά, στῆς Παναγίας τὸ μοναστήρι. Καὶ τὸν εἶδε νὰ κάνει εὐλαβικά τὸ σταυρὸ του καὶ νὰ φιλεῖ τὴν εἰκόνα μὲ συγκίνηση. Καὶ τὸν εἶδε νὰ φελλίζει καὶ μπρὸς στὴν εἰκόνα της. Καὶ τί ἄλλο μπορούσε νὰ τὰν αὐτὸ ἀπὸ τὸ «Παναγία μου βοήθησέ με στὸ μεγάλο μας ἀγῶνα». Κι εἶδε ἀκόμα τὴν ἐλληνικὴ σημαία νὰ κυματίζει στὸν πρόχειρο καταυλισμὸ τῆς δυνάμεως. Ἑλληνισμός - Χριστιανισμός. Νὰ πού ξαναζοῦν ὅσα τραγούδησαν καὶ ὑμνήσαν οἱ ποιητές μας, καὶ ὁ λαὸς μας γιὰ τοὺς ἀγῶνες του. Νὰ τὸ πάλι μπροστὰ μας τὸ '21. Δὲν χρειάζονταν περισσότερα γιὰ νὰ φλογίσει τὴν καρδιά τοῦ Νίκου, γιὰ νὰ γεμίσει τὰ στήθια του ἀπὸ μεγαλεῖο καὶ ὑπερηφάνεια. Ὑπερηφάνεια πού εἶναι Ἑλληνισμός. Καὶ σὰν Ἑλληνας πρέπει νὰ φανεῖ ἀντάξιος τῶν μεγάλων του προγόνων. Νὰ τιμῇ τὴν Πατρίδα τώρα πού ἔχει ἀνάγκη ὧλων τῶν παιδιῶν της.

Βιαστικά πῆρε τὴν ἀπόφαση, ὅπως βιαστικά γίνονται ὅλα τὰ συγκλονιστικά πράγματα. Αὐτὲς οἱ ἀποφάσεις δὲν ἀντέχουν σὲ «μελέτη» οὔτε καὶ σὲ ἀνάλυ-

ση τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ. Εἶναι σὰν τὴν ἀστραπιαία ἀπόφαση νὰ ἀντισταθεῖς, μὲ τὴν βρεθείς ἄξαφνα ἀντιμέτωπος μὲ ἕνα θηρίο. Δὲν θέλουν χρόνο, γιὰτὶ ὁ χρόνος τίς καταστρέφει. Πῆρε τὴν ἀπόφαση νὰ πολεμήσει γιὰ τὴν Πατρίδα, νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὴν ἀντάρτικη δυνάμει, νὰ γίνεαι αὐτὸς ἐλευθερωτής. Πῆγε κατευθεῖαν στὸν καπετάνιο καὶ τοῦ λέει: «Ἐρχομαι μαζί σου, νὰ πολεμήσω γιὰ τὴν Πατρίδα, ἐνάντια στὸν κατακτητὴ». Τὰ ἔλεγε αὐτὰ καὶ τὰ μάτια του πέταγαν φωτιὲς ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ καὶ ἀγωνία μήπως ὁ ἀρχηγὸς ἀρνηθεῖ. Ἡ φλόγα τῆς ψυχῆς του ἦταν μεγάλη, ὅμως ἤξερε ὅτι εἶδεχνε πολὺ νέος, σχεδὸν παιδί. Κι ὅσο ὁ καπετάνιος τὸν κοιτάζε χωρὶς νὰ λέει τίποτα ἡ ἀγωνία του μεγάλωνε καὶ φούντωνε. Ὁ καπετάνιος τὸν ἔβλεπε ἐρευνητικά, τὸν ζύγριζε καὶ μὲ τὸ ἔμπειρο μάτι του κατὰλαβε ὅτι δὲν ἦταν ἐνθουσιασμὸς στιγμῆς, ἀλλὰ ἀπόφαση ζωῆς καὶ παρὰ τὴ σκληράδα στὴν ἐκφραστὴ του δὲν μπόρεσε νὰ κρύψει ἕνα ἀδιόρατο ἔστω χαμόγελο ἱκανοποίησης. «Ἐντάξει, εἶπε, ρε Βενιαμίν, ἀπὸ σήμερα εἶσαι μαζί μας».

Καὶ ἀπὸ τότε τοῦ ἔμεινε τὸ Βενιαμίν.

Αὐτὰ ὅλα ἦρθαν στὸ νοῦ τοῦ Νίκου τούτῃ τῇ σκληρῇ στιγμῇ. Τῇ στιγμῇ πού χτυπημένος βαριά ἀπὸ ἐχθρὸν βόλι κείται στὸ χῶμα ἀνήμερος ἔστω καὶ νὰ κουνηθεῖ. Καταλαβαίνει ὅτι ἦρθε ἡ ὥρα γιὰ τὴν ὑπέροστη θυσία γιὰ τὴν τρανὴ προσφορά. Γρήγορα, γρήγορα περνοῦν ἀπὸ τὸ μυαλὸ του ὅλη τὴ ζωὴ στὸν ἀγῶνα στὰ δύο περίπου χρόνια (1942—1944).

Ἐξῆς στιγμὲς ἔξαρσης, στιγμὲς πού δικαιώνουν τὸν μεγαλειώδη ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ στιγμὲς πού ἀφίνουν μελανὰ σημάδια. Στιγμὲς αἰσιοδοξίας καὶ στιγμὲς πίκρας, ἀπὸ ἔριδες καὶ πολιτικὲς σκοπιμότητες.

Στιγμὲς καθαρὲς, μὲ δρατὸς καὶ ξεκάθαρους σκοπούς, ἀλλὰ καὶ στιγμὲς πού ἀραιὰ ἢ πυκνὰ σύννεφα κάλυπταν, προσωρινὰ ἔστω τὴν ἀγέρωχη θωρία τοῦ ἀγῶνα. Πάσχιζε τούτῃ τῇ δραματικῇ στιγμῇ, στὸ ἐλάχιστο αὐτὸ κομμάτι τοῦ χρόνου πού ἀγκάλιαζε ζωντανὸς ἀκόμα τὸ χῶμα, πάσχιζε νὰ βεβαιωθεῖ, νὰ ἀκούσει μιὰ φωνή, νὰ δώσει ἀπάντηση στὸ μεγάλο του ἐρώτημα. Μέσα στὸν πόνο του ζητάει νὰ ξεκαθαρίσει, ἔστω τὴν ὕστατη στιγμή, ἕνα πράγμα. Τῇ στιγμῇ πού ὅλα θὰ δικαιωθοῦν, ἢ ὅλα θὰ χαθοῦν. Ζητάει νὰ βεβαιωθεῖ ἂν ὁ ἀγῶνας ἦταν ὁ ἴδιος ὅπως τὸν πίστεψε στὴν ἀρχή, ὅπως τὸν ζοῦσε μέσα του, ὅπως τὸν ἤθελε. Πρέπει νὰ μάθει ἂν ὁ ἀγῶνας εἶναι ὅπως τὸν πίστεψε καὶ γιὰ τὸν ὁποῖο ἔδωσε τὸ πᾶν. Ζητάει ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ του νὰ μάθει ἂν δικαίως ἐκεῖνον τὸν ἐνθουσιασμὸ, ἐκεῖνη τὴν ὑπέροστη συγκίνηση τότε πού ἄκουσε τὸν ἀρχηγὸ νὰ τὸν δέχεται στὴν δυνάμει.

Θέλει νὰ ξέρει, πρὶν τὸ τέλος, ἂν εἶναι τέλος δικαίωμα, ἢ τέλος ἀδικίας καὶ χαμένης θυσίας. Θέλει νὰ βεβαιωθεῖ, θέλει πρὶν φύγει, θέλει, θέλει...

Μόνος κριτής, ὁ ἑαυτὸς του. Μόνος δικαστὴς ὁ ἴδιος. Δικαστὴς ἀτεγκτος καὶ σκληρὸς, ὅσο

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 1

τοῦ Συμβολαιογράφου Προσχίου).

Μνημονεύω, ἐπίσης, τὰ μέλη τῆς Διδακτηριακῆς Ἐπιτροπῆς. Εἶναι οἱ:

Βασ. Χ. Κολατσώνης  
Ἀποστ. Ν. Μαρούδας  
Δημ. Α. Μέμος  
Γεώργ. Α. Φτερούγας  
Ἀλέξ. Β. Παπαλεξίου (δάσκαλος)

Εὐνόητο ὅτι στὴ διδακτηριακὴ ὑπόθεση ἐμπλέκονται καὶ οἱ ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες. Εἶναι οἱ Ἐπιθεωρητὲς Δημ. Σχολείων περιφ. Μεσολογίου:

Γ. Σπερνοδασίλης (πού ἐπέλεξε τὸ γήπεδο),

Κ. Ἀναγνωστόπουλος (πού ἐπόπτευσε τὴν ἀνέγερση).

Ὁ Διευθυντὴς Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δ. Μιχαλόπουλος

καί, βέβαια, ὁ τότε Ὑπουργὸς Παιδείας Γεώργιος Παπανδρέου.

Ἡ ὅλη προσπάθεια εἶχε τίς δυσκολίες της (καὶ τίς ἀναποδιές της). Θὰ χτιστεῖ σύγχρονο διδακτήριον ἢ θ' ἀγοραστεῖ ἔτοιμο σπιτί; Καὶ ποῖο οἰκόνεδο θὰ προτιμηθεῖ; Τοῦ Πατερκοδασίλη οἱ λάκκες στὸν Κάτω Μαχαλά; Τοῦ Παπακωστοθωμᾶ (τὸ σημερινὸ Μαλλιάρικο) τὸ σπιτότοπι στὸ Μεσοχώρι; Ἡ τὰ Μεμαίικα - Μερμηγκαίικα κτήματα στὴ θέση «Ἀλώνια»; Οἱ «ἀμερικάνοι» ἔλεγον νὰ γίνεαι τὸ σχολεῖο στὸν Παπακώστα, ὁ Ἐπιθεωρητὴς ἐπέμενε ν' ἀναγερεθεῖ τὸ διδακτήριον στ' Ἀλώνια. Ὑ-

σκληρὸς εἶναι ὁ πόνος του. Θέλει νὰ κρίνει, θέλει νὰ βγεῖ μιὰ ἀπάντηση, μιὰ ἀπόφαση. Ὁ ἴδιος ἔδωσε τὸ πᾶν, ἔκανε αὐτὸ πού ἡ συνείδησή του τοῦ ἔλεγε. Naί, πολέμησε πάντα μπροστὰ. Naί, ὑπῆρχαν καὶ ἀδύνατα σημεῖα τοῦ ἀγῶνα, ἴσως καὶ σκοτεινά. Ὅμως αὐτὸς ἔδωκε πάντα ἕνα φωτεινὸ σημεῖο, τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν Πατρίδα, τὴ λευτεριά τῆς Πατρίδας, τὴ χιλιάρικη λευτεριά, ὅπως τὴν πρωτάκουσε στὸ τραγούδι, πού τὸν συγκλόνιζε πάντα. Αὐτὸς πιστὸς ἔκανε πάντα τὸ καθήκον του, ὅσο μπορούσε, μὲ ὅλη τὴ δύναμει, μὲ ὅλη τὴν ψυχὴ καὶ τὴν καρδιά. Καὶ τώρα ἔφτασε ἡ στιγμή νὰ προσφέρει τὸν ἑαυτὸ του, τὴ ζωὴ του, τὸ πᾶν. Ἡ δολοκλήρωση τῆς προσφορᾶς, ἡ τέλεια θυσία. Ἡ προσφορὰ μιᾶς ζωῆς δεκαεννιά χρόνων στὸ ἰδανικὸ τῆς Πατρίδας καὶ τῆς λευτερίας.

Ἔτσι χτυπημένος βαριά, ἀδύναμος, τοῦ μένει μόνο ἡ σκέψη, ἴσως γιὰ πολὺ λίγο καὶ αὐτή. Ὁ λα γύρω του παντοῦ εἶναι θαυμάσια κόκκινα, ἀπὸ τὸ νεανικὸ τοῦ αἵμα, ὅλα χάνονται καὶ μόνο ἡ σκέψη ἀκόμα φτερουγίζει καὶ ἀναζητάει. Στὴν ἀπόλυτη γαλήνῃ πού ἔγινε, καὶ καθὼς θυερίζεται ὅλο καὶ πιὸ βαθιά, ἄκουσε φωνὴ ἀπόκοσμη, ἀγγελική, φωνὴ πού ζεσταίνει, πού ἀπαλύνει, πού βεβαιώνει: «Ἐκανε τὸ καθήκον σου γιὰ τὴν Πατρίδα, εἶσαι ἄξιος Ἑλληνοπόυλο, πρόσφερε τὸ πᾶν καὶ τὴ ζωὴ σου, εἶσαι ἄξιος τῆς Πατρίδας». Τότε μὲ ἄχνυ χαμόγελο στὸ δεκαεννιάχρονο πρόσωπό του, παρέδωσε τὸ πνεῦμα στὸν οὐρανὸ καὶ τὸ κορμί του στὸ ἀγιασμένο χῶμα τῆς Πατρίδας.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

(Ἀπὸ τὴ διηγηματικὴ του Συλλογὴ «ΕΜΕΙΣ Οἱ ΝΕΟΙ»)

# «Το διδακτήριον τοῦτο ἀνηγέρθη»

περίσχυσε ἡ ὑπευθυνότερη καὶ ἐγκυρότερη γνώμη τοῦ Ἐπιθεωρητῆ. Ἀγοράστηκαν, λοιπόν, τὰ Μεμαίικα - Μερμηγκαίικα κτήματα, συνολικὰ 4 τεμάχια, ἤτοι:

1) Μὲ τὸ ὕψ' ἀριθ. 2134) 3. 8.1930 συμβόλαιο πούλησε ὁ Παντελῆς Χρ. Μερμηγκας «μιὰν ἀμπελον «500 τ.μ. γιὰ δρχ. 15.000.

2) Μὲ τὸ ὕψ' ἀριθ. 2135) 3. 8.1930 συμβόλαιο πούλησε ἡ Φλωροῦ χήρα Φωτ. Μέμου «ἐνα κήπον ποτιστικόν» 150 τ.μ. γιὰ δρχ. 5.000.

3) Μὲ τὸ ὕψ' ἀριθ. 2136) 3. 8.1930 συμβόλαιο πούλησε ὁ Δημήτριος Ἀθ. Μέμος «ἐνα κήπον ποτιστικόν» 150 τ.μ. γιὰ δρχ. 5.000.

4) Μὲ τὸ ὕψ' ἀριθ. 2137) 3. 8.1930 συμβόλαιο πούλησαν οἱ Βασίλειος Π. Μερμηγκας καὶ Γεώργιος Χρ. Μερμηγκας «ἐν γιούρτιον ποτιστικόν» 700 τ.μ. γιὰ δρχ. 20.000.

Ἀπλ. ἀγοράστηκαν συνολικὰ 1.500 τ.μ. γιὰ 45.000 δρχ.

(Τὰ συμβόλαια συντάξε ὁ συμβολαιογράφος Προσχίου Ν. Γ. Πρωτοπαπᾶς. Τὰ ὑπογράφουν οἱ πούλητές, ὁ Γ.Α. Φτερούγας ὡς ἐκπρόσωπος τῶν «ἀμερικάνων» καὶ οἱ μάρτυρες Ἀθαν. Κ. Σγάγιας καὶ Ἀριστ. Ν. Σουμπασάκος. Οἱ ἀγοραπωλησιές ἔχουν μεταγραφεῖ μὲ ἀξ. ἀριθ. 285, 286, 287, 288 στὸν 26 τόμο τοῦ διδλίου μεταγραφῶν. Κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν συμβολαίων στὸ Ἀρχεῖο τοῦ Δ.Σ. Νεοχωρίου).

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς, μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1542) 30.12.1930 ἀναφορά του, ὑπέβαλε στὸ Ὑπουργεῖο πρόχειρο σκαρίφημα τοῦ γηπέπου «ἐφ' οὗ παρίσταται ἀνάγκη ν' ἀνεγερθεῖ διταξίον τύπου διδακτηρίου, ὅπως στεγάσῃ τὸ νῦν μονοτάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Νεοχωρίου Ναυπακτίας, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγεγραμμένων κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος ἀνέρχεται εἰς 70 καὶ στεγάζεται εἰς ἀκατάλληλον ιδιωτικὸν ἐπ' ἐνοικίῳ οἴκημα» καὶ ζητεῖ νὰ σταλεῖ τὸ δρισεῖο σχέδιο διδακτηρίου «ἐνα ἀρχίστη ἢ ἀνέγερσίς του, διὰ τὴν ὁποίαν οἱ κάτοικοι ἔχουν καὶ ὕλκον συγκεντρώσει καὶ χρηματικὸν ποσὸν ἱκανὸν διαθέτουσιν».

Τὸ Ὑπουργεῖο ἔστειλε τὸ δρισεῖο σκαρίφημα τοῦ οἰκονόμου καὶ τὰ σχέδια τοῦ διδακτηρίου καί, μὲ τὴν ἀριθ. 1989) 12. 1.1931 δ) γή του, συνιστᾷ στὴ Διδακτηριακὴ Ἐπιτροπὴ «ὅπως προτιμήσῃ τὴν δι' αὐτεπιστάσιος ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν δι' ἀπ' εὐθείας προμηθείας ὕλκων καὶ δι' ἡμερομισθίων ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν, ἢ καὶ διὰ προχείρων δημοπρασιῶν, κατ' εἶδος ἐργασιῶν, μεταξὺ εἰδικῶν τεχνιτῶν, ὑπὸ τὴν ἐγκρισιν καὶ ἐποπτείαν» τοῦ Ἐπιθεωρητῆ.

Ἐπίσης, μὲ τὸ ὕψ' ἀρ. 27643/ 23.5.1931 ἔγγραφό του ἐνισχύει τὴ Διδακτηριακὴ Ἐπιτροπὴ μὲ 50.000 δρχ. γιὰ ν' ἀποπερατωθεῖ τὸ ὑπὸ ἀνέγερση διδακτήριον.

Ἡ Διδακτηριακὴ Ἐπιτροπὴ ἔβαλε μπρὸς. Ἰσοπέδωσε τὸ γήπεδο, συγκέντρωσε τὰ ὕλκιν καὶ ἀνάθεσε τὸ χτίσιμο σὲ Λομποτιανίτες μαστόρους. Τὸ Σεπτέμβριο 1931 ἡ λιθοδομὴ περατώθηκε.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς, μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1088) 12.10.1931 ἀναφο-

ρὰν του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο, ἐκφράζεται ἐπαινετικώτατα γιὰ τὴ Διδακτηριακὴ Ἐπιτροπὴ: «Ἡ ἐν λόγω Ἐπιτροπὴ τυγχάνει ἡ μόνη ἐν τῇ περιφερείᾳ μας, ἥτις εἰργάσθη μετὰ ζήλου πρὸς ἀνέγερσιν διταξίου διδακτηρίου ἐν Νεοχωρίῳ ἄνευ συνδρομῆς τοῦ Δημοσίου μέχρι τῆς στέγης ἐκ διαφόρων συνδρομῶν ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐγκατεστημένων Νεοχωριτῶν».

Ἄλλ' ὁ Μπεκύρης (Νὰ μὴ λείπει τὸ ρωμαϊκο!) μὲ τὴν ἀπὸ 3 Ἰουν. 1931 ἀναφορά του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας, καταγγέλλει ὅτι ἂν καὶ «προσεφέρθησαν καὶ προσφέρωνται δύο συνεχόμεναι οἰκίαι μετὰ τῆς εδρείας περιοχῆς των» (δηλ. αὐτὸ ὅπου τώρα τὸ μαγαζὶ Καλαθὰ καὶ ἐκεῖνο ὅπου τὸ μαγαζὶ Παλάκα) «εἰς εὐθνοτέραν τιμὴν καὶ ἐκνοταπλασίως κατὰλληλα» ἢ Ἐπιτροπὴ «ἐπιλήσμων τῶν ἐαυτῆς καθήκοντων γενομένη καὶ ἐγκληματικῶς καὶ ἀξιοποίνως ἐνεργούσα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ὠφελήσῃ αθεμίτως τὸν ἐκ τῶν μελῶν της (!) πρόεδρον τῆς Κοινότητος Νεοχωρίου Βασ. Π. Μερμηγκας» ἀγόρασε «μειονεκτικώτατον γήπεδον» ἀντὶ τοῦ μυθώδους διὰ τὸ χωρίον μας τιμῆματος τῶν 40.000 δραχμῶν καὶ ἔγινε πρόξενον «διασπαθίσεως τοῦ συλλεγέντος ἱεροῦ χρημᾶτος».

Τὸ Ὑπουργεῖο, μὲ τὸ ὕψ' ἀρ. 42464) 29.7.1931 ἔγγραφό του πρὸς τὸν Ἐπιθεωρητὴ διαβιβάζει τὴν μνηστῆριαν ἀναφορά καὶ ζητεῖ πληροφορίας. Καὶ ὁ Ἐπιθεωρητὴς, μὲ τὴν ὑπ' ἀρ. 1021) 2.10.1931 ἀναφορά του ἀπαντᾷ ὅτι «ἦδη ἀνηγέρθη τὸ οἰκεῖο διδακτήριον καὶ ὅτι μᾶλλον λόγοι συμφέροντος ὤθησαν» τὸν ἀναφερόμενο πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο καὶ ἐπισυνάπτει ἀπόκομμα τῆς ἐφ. «Τριχωνίς» ὅπου δημοσιεύτηκε ἡ ἀπὸ 6 Σεπτ. 1931 ἐπιστολὴ τῆς Διδακτηριακῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐκθέτει «πὺς ἔχει τὸ ζήτημα τοῦ σχολείου Νεοχωρίου — Ναυπακτίας» ἐπιλέγουσα ὅτι «ὅπως εἰς κάθε γενικὸν καλὸν θὰ εὐρεθοῦν οἱ ἀντιδρώντες εἴτε ἐκ φθόνου εἴτε ἐξ ὑπολογισμοῦ εἴτε ἐκ πεπλανημένης ἀντιλήψεως οὕτως ἀτυχῶς καὶ ἐν προκειμένῳ εὐρέθησαν τινὲς ἀντιδραστικοὶ ἀτυχῶς δι' αὐτοὺς ἐκ καθαρῶς συμφεροντολογικῶν λόγων» καὶ «ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ χύσωσι τὸ δηλητήριον τῆς ἀντιδράσεως... πικραίνοντες οὕτω καὶ τοὺς ἐν Ἀμερικῇ ἀλτρουστὰς συγχωρίους μας, τῶν ὁποίων τὸν ἰδρώτα ἐνόμισαν εἶναι δύνανται νὰ ξεκοκκαλίσωσι...».

Τὸ Ὑπουργεῖο, μὲ τὸ ὕψ' ἀρ. 58776) 21.8.1931 ἔγγραφό του, παρακαλεῖ τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος ν' ἀνακοινώσῃ στὸ Ν. Μπεκύρη ὅτι τὰ παράπονά του «εἶναι ἀβάσιμα» καὶ τὸ γήπεδο στὸ ὁποῖο χτίστηκε τὸ διδακτήριον «εἶναι καταλλήλῳτατον».

Ἡ ἀποπεράτωση (στέγη, πατώματα, ὑαλοστάσια, ἐπιχρίσματα) καθυστέρησε κάπως, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ σχολικὸ ἔτος 1934—35 τὸ σχολεῖο μας στεγάστηκε (καὶ στεγάζεται) σὲ ὠραῖο, ὑγιεινὸ, ἀνετὸ διθέσιο διδακτήριον.

Τὸ ἔργο στοίχησε συνολικὰ 250.000 δραχμῆς (200.000 τῶν ἀμερικάνων καὶ 50.000 τοῦ Κράτους). Σημαντικὴ καὶ ἡ ἐθελον-

Συνέχεια στὴ 4η σελίδα

## ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

## ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

Για το θέμα αυτό έχουν γραφεί και έχουν ειπωθεί πολλά. Και σ' όλα αυτά μπορεί να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις και εκτιμήσεις. Σ' ένα σημείο συμφωνούν όλοι και οι καπνιστές και οι μη. Υπερασπιστές του καπνίσματος και πολέμιοι. Το σημείο αυτό είναι ότι το κάπνισμα δεν ωφελεί. Από και και πέρα οι περισσότεροι συμφωνούν ότι βλάπτει την υγεία του ανθρώπου και οι λίγοι ότι ενδεχομένως δεν βλάπτει τόσο πολύ.

Σήμερα πέρα από κάθε αμφισβήτηση είναι αποδεκτό ότι το κάπνισμα ευθύνεται σε μεγάλο ποσοστό για σοβαρές παθήσεις του ανθρώπου.

Σε παγκόσμια σχεδόν κλίμακα έχει αναληφθεί μεγάλη προσπάθεια ενημέρωσης του κοινού για τους κινδύνους του καπνίσματος. Η ενημέρωση και η σωστή πληροφόρηση είναι το πρώτο, αλλά βασικό βήμα για τον περιορισμό του καπνίσματος.

Οι προσπάθειες πρέπει να στρέφονται στους καπνιστές και στους υποψήφιους καπνιστές. Οι δεύτεροι είναι οι νέοι και κυρίως οι έφηβοι. Το κέρδος είναι πολύ σημαντικότερο να πείσουμε ένα έφηβο να μην αρχίσει το κάπνισμα και τούτο γιατί αν περάσει μια ορισμένη «κρίσιμη ηλικία» και δεν καπνίσει, τότε οι πιθανότητες να μην καπνίσει καθόλου είναι πολύ μεγάλες. Η εφηβική ηλικία (στο Λύκειο) είναι η κρίσιμη ηλικία για την αρχή του καπνίσματος.

Το να πείσουμε έναν καπνιστή να κόψει το κάπνισμα είναι δύσκολο. Είναι θέμα ενημέρωσης αλλά και χαρακτήρα.

## ΒΛΑΠΤΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ

Να αναφέρουμε με λίγα λόγια τις σπουδαιότερες βλαπτικές επιδράσεις του καπνίσματος στον οργανισμό.

## 1. ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΚΑΙ ΚΑΡΚΙΝΟΣ

Πολλές ουσίες που παράγονται κατά το κάπνισμα είναι καρκινογόνες με αποτέλεσμα την ανάπτυξη καρκίνου του πνεύμονα. Δεν προκαλεί μόνο καρκίνο του πνεύμονα, αλλά και σε άλλα όργανα, όπως το στομάχι, φάρυγγα, λάρυγγα, οισοφάγο και αλλού. Για την ανάπτυξη καρκίνου του πνεύμονα παίζουν ρόλο ο χρόνος που καπνίζει το άτομο και ο αριθμός των τσιγάρων την ημέρα. Όσο περισσότερα τσιγάρα καπνίζει τόσο αυξάνουν οι πιθανότητες ανάπτυξης καρκίνου. Έτσι έχει υπολογισθεί ότι, σε όσους καπνίζουν πάνω από 35-40 τσιγάρα την ημέρα, ο κίνδυνος να πάθουν καρκίνο του πνεύμονος είναι 34 φορές μεγαλύτερος από όσους δεν καπνίζουν καθόλου. Τα τελευταία χρόνια ο καρκίνος του πνεύμονα είναι συχνός και στις γυναίκες, επειδή καπνίζουν εξίσου πολύ.

Η διακοπή του καπνίσματος έχει σαν αποτέλεσμα να μειώνεται ο κίνδυνος καρκίνου του πνεύμονα.

## 2. ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Το κάπνισμα έχει δυσμενή επίδραση στην καρδιά και στα αγγεία και έτσι συμβάλλει στη δημιουργία παθολογικών καταστάσεων. Συγκεκριμένα αυξάνει την ανάπτυξη αρτηριοσκληρώσεως και δυσχεραίνει την ομαλή κυκλοφορία ιδιαίτερα στα στεφανιαία αγγεία.

## 3. ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΚΑΙ ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗ

Το κάπνισμα στη διάρκεια της εγκυμοσύνης έχει βλαπτική δράση στο έμβρυο. Έτσι τα παιδιά που γεννιούνται από μητέρες που καπνίζουν έχουν μικρότερο βάρος ή ύψος και πιθανώς είναι πιο ευαίσθητα από τα άλλα μωρά.

Θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν οι μέλλουσες μητέρες ότι έχουν τεράστιες ευθύνες απέναντι σε μια ζωή που θα φέρουν στον κόσμο και δεν θα πρέπει να τη σηματοδοτούν με βλάβες από δική τους ευθύνη. Ποτέ έγκυος με τσιγάρο στο χέρι!

## 4. ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΚΑΙ ΓΑΛΟΥΧΙΑ

Το κάπνισμα 10 τσιγάρων την ημέρα από τη μητέρα προκαλεί βλάβες στο μωρό που θηλάζει. Γενικά η θηλάζουσα μητέρα δεν πρέπει να καπνίζει καθόλου.

## 5. ΠΑΘΗΤΙΚΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ

Τα τελευταία χρόνια ύστερα από πολλές μελέτες διαπιστώθηκε ότι βλάβες μπορούν να πάθουν όχι μόνο όσοι καπνίζουν αλλά και όσοι δεν καπνίζουν μεν, αλλά βρίσκονται σε περιβάλλον που καπνίζουν άλλοι, είναι δηλαδή παθητικοί καπνιστές. Αυτό έχει τεράστια σημασία, γιατί οι καπνιστές δεν βλάπτουν μόνο τον εαυτό τους, αλλά και τους άλλους και συχνά την ίδια τους την οικογένεια. Δυσμενώς επιδρά το κάπνισμα στα θρέφει και στα παιδιά. Σε χώρους που υπάρχουν θρέφει και παιδιά δεν πρέπει να καπνίζουν οι μεγάλοι. Ποτέ στο δωμάτιο ενός μωρού. Είναι απαράδεκτο όπως συμβαίνει μερικές φορές, η μητέρα να

κρατάει με το ένα χέρι το μωρό και με το άλλο το τσιγάρο!

Γυναίκες, σύζυγοι καπνιστών, προσβάλλονται συχνότερα από καρκίνο του πνεύμονα από γυναίκες που είναι σύζυγοι μη καπνιστών.

6. Εκτός από τις παραπάνω δράσεις που προκαλεί το κάπνισμα υπάρχει ακόμα μια περίπτωση βλαπτικής δράσης στον άνθρωπο. Είναι η περίπτωση που ένα θρέφει μασήσει σιγάρο ή αποτσίγαρο. Είναι κάτι που συμβαίνει δυστυχώς συχνά σε θρέφει 1 έως 3 ετών. Ο κίνδυνος προέρχεται από την νικοτίνη που υπάρχει στον καπνό.

Η νικοτίνη είναι ισχυρό δηλητήριο και η θανατηφόρα δόση για μεγάλους είναι περίπου 40-60 χιλιοστά ποσότητα που περιέχεται σε 2 τσιγάρα. Στην πράξη όμως η νικοτίνη καταστρέφεται στο κάπνισμα κατά μεγάλο ποσοστό. Δηλητηριάσεις μπορεί να συμβούν σε θρέφει που μασούν τσιγάρα. Συνήθως η νικοτίνη δεν απορροφάται, αλλά αν απορροφηθεί, έστω και σε λίγη ποσότητα, θα προκαλέσει σοβαρή δηλητηρίαση.

Τα συμπτώματα της δηλητηρίασης με νικοτίνη εμφανίζονται με ναυτία, ζάλη, εμετούς, κεφαλαλγία, διάρροια, ταχυκαρδία, αύξηση της αρτηριακής πίεσης, εφίδρωση και οιεόρροια, που τελικά καταλήγουν σε σπασμούς, επιβράδυνση της αναπνοής, καρδιακή ανωμαλία και κώμα. Ο θάνατος ανάλογα με την ποσότητα μπορεί να επέλθει από 5 λεπτά μέχρι 4 ώρες.

Μερικά από τα ελαφρά συμπτώματα (ζάλη, πονοκέφαλος), συμβαίνουν και σε αρχάριους καπνιστές.

Σε κάθε περίπτωση μάσησης ή κατάποσης τσιγάρων από θρέφει θα πρέπει αμέσως να προκαλείται εμετός και να καλείται γιατρός. Πρέπει κάποτε να γίνει συνείδηση σ' όλους ότι το κάπνισμα είναι μεγάλος εχθρός της υγείας του ανθρώπου και για την καταπολέμηση του εχθρού αυτού πρέπει να γίνεται κάθε προσπάθεια από όλους. Τους επιστήμονες, τους φορείς, την πολιτεία και κυρίως από τους ενδιαφερομένους.

Π.Κ. ΒΛΑΧΟΣ

## «Το διδακτήριον τούτο ἀνηγέρθη»

Συνέχεια από την σελ. 3

τική προσωπική εργασία των κατοίκων, ιδίως για τη μεταφορά των υλικών.

3. Ἐπὶ δασκάλου Χρ. Παπανικολάου ἢ Σχολικῆς Ἐφορείας, μετὰ τὴν ἀπὸ 2.1.1938 πράξη τῆς, ἀνεκκήρυξε ἰδρυτὲς τοὺς 12 ἀμερικάνους καὶ εὐεργέτες τοὺς 5 τῆς Διδακτῆριακῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀποφάσισε «ὅπως τὰ ὀνόματα τῶν ἰδρυτῶν χαραχθῶσιν ἐπὶ μαρμαρίνης πλακὸς καὶ ἐντοιχισθῇ αὕτη εἰς τὸ μέσον τῆς προσόψεως τοῦ διδακτηρίου... εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης καὶ εἰς παράδειγμα τῶν μελλοντικῶς νὰ

φοιτήσωσι νεαρῶν Νεοχωριτῶν».

Μαρμαρίνη πλάκα δὲν ἐντοιχίστηκε ποτὲ καὶ μὴ πρόχειρη σὲ μουσαμὰ πινακίδα, πού φιλοτέχνησε, ἐπίσης, ἐπὶ τοῦ Παπανικολάου, ὁ Γεώργιος Τσέλιος καὶ ἦταν ἀναρτημένη στὸν προθάλαμο, ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια ἔχει ἐξαφανιστεῖ. Κάποιος δάσκαλος ἐστὶν θεώρησε περὶ τῆς καὶ τὴν πέταξε.

Ἐφέτος ὁ Σύλλογός μας ἀποκατέστησε τὰ πράγματα (καὶ τὴν ἡθικὴν τάξιν). Καὶ ἐντοίχισε στὸν προθάλαμο μαρμαρίνη στήλη, στήν ὁποία ἀναγράφονται ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς:

## ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΑΝΗΓΕΡΘΗ

ΕΝ ΕΤΕΙ 1931

ΔΑΠΑΝΗ ΤΩΝ ΕΝ Η.Π.Α. ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ:

ΓΙΑΝΝΑΡΗ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ  
ΓΙΑΝΝΑΡΗ Γ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ  
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ  
ΛΑΖΟΔΗΜΟΥ Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ  
ΜΑΡΟΥ Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ  
ΜΑΥΡΟΥ Γ. ΙΩΑΝΝΟΥ  
ΜΑΥΡΟΥ Ε. ΙΩΑΝΝΟΥ  
ΜΑΥΡΟΥ Ε. ΝΙΚΟΛΑΟΥ  
ΜΕΜΟΥ Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ  
ΠΑΠΟΥΤΣΗ Δ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ  
ΠΑΠΟΥΤΣΗ Δ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ  
ΦΟΥΡΛΑ Δ. ΧΡΙΣΤΟΥ

ΚΑΙ ΤΗ ΑΡΩΓΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

## ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

ΚΟΛΑΤΣΩΝΗΣ Χ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ  
ΜΑΡΟΥΔΑΣ Ν. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ  
ΜΕΜΟΣ Α. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ  
ΦΤΕΡΟΥΤΑΣ Α. ΓΕΩΡΓΙΟΣ  
ΠΑΠΑΛΕΞΙΟΥ Β. ΑΛΕΞΙΟΣ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀξιέπαινης αὐτῆς πράξης τοῦ Συλλόγου μας δημοσιεύεται καὶ τὸ παρὸν σημείωμα. (Τὰ μνημονεύμενα ἔγγραφα τὰ ὄρηκα τὸ 1974 στὸν οἰκεῖο φάκελο τοῦ Ὑπουργείου

Παιδείας).

ΔΗΜ. Β. ΦΟΥΡΛΑΣ

ΣΗΜ.: Τὸ «Ἐπαναστατημένα Νεοχώρι» θὰ συνεχιστεῖ στὸ προσεχὲς φύλλο τοῦ «Νεχωρίτη».

## Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Τον Αύγουστο, μετὰ το πανηγύρι, επισκέφτηκε το χωριό μας ο νέος Νομάρχης Αιτωλίας, συνοδευόμενος ἀπὸ το Βουλευτὴ τῆς ἐπαρχίας μας κ. Αθ. Δημητρακόπουλο καὶ ἀπὸ ὑπαλ

λήλους τῆς Νομαρχίας. Η περιόδεία τοῦ Νομάρχου ἔγινε γιὰ νὰ σχηματίσει προσωπικὴ εἰκόνα καὶ ἀντίληψη τοῦ χώρου καὶ τῶν προβλημάτων τῆς περιοχῆς μας. Στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ ἔγινε ἐκτεταμένη συζήτηση γιὰ τὰ προβλήματα τῆς ορεινῆς Ναυπακτίας καὶ τοίνιστηκαν, ἰδιαίτερα, τὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ μας (συνέχιση ἔργου ἐμπλουτισμοῦ τοῦ Ὑδραγωγείου, δρόμος Νεοχωρίου - Ἀράχωβας κ.λπ.).

Τὸ χωριὸ μας, ἀκόμα, ἐπισκέφτηκε ὁ Βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας μας κ. Χρήστος Φωτόπουλος ποὺ ἐνημερώθηκε γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ μας.

## ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Πέρασα —μαρὴ Παναγιούλα—  
πέρασ' ἀπ' τὴν πόρτα σου.  
Πέρασ' ἀπ' τὴν πόρτα σου  
κι ἔγνεθες τὴν ρόκα σου  
κι εἶδα τὸ χεράκι σου  
πόστριβε τ' ἀδράχτι σου.  
Δαχτυλίδι λάμπισε,  
ἡ καρδιά μου ράγισε.  
Μὴ σ' ἀρρεβωνιάσανε,  
μὴ σε καπαριάσανε;  
—Δε μ' ἀρρεβωνιάσανε,  
δε με καπαριάσανε,  
τὸ δαχλὺδὶ σποὺ φορῶ  
τὸ φκιασὰ στο χρυσικό.  
(συρτό) Δ.Φ.

## ΝΑΥΠΑΚΤΙΑ

«Κάθε Κυριακή, Ἑλληνές μου, ὅπως διαβάζουμε μὴ σελίδα Εὐαγγέλιο, πρέπει νὰ διαβάζουμε καὶ μὴ σελίδα Δημοτικὰ Τραγουδιὰ. Ἐκεῖνο εἶναι ἡ Βίβλος τοῦ Θεοῦ, αὐτὰ εἶναι ἡ Βίβλος τῆς Ἑλλάδας».

ΘΕΜ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ — ΝΟΒΑΣ  
(Ἡρώες, σελ. 186-187)